

DOBŘÉ ZPRÁVY

Časopis Výboru dobré vůle – Nadace Olgy Havlové | ročník X (2018) : č. 1 – březen

Stála nohama na zemi!

Anna Freimanová
vzpomíná na
Olgu Havlovou

EDITORIAL

ROK OLGY HAVLOVÉ

„Neuznávám,

když se říká, tamti jsou normální, tito jsou nenormální. Chovám se podle toho, co si myslím. Člověk má dělat to, nač má sílu. Co umí dělat dobře.“ Slova Olgy Havlové, která řekla v roce 1979 v rozhovoru s Evou Kantůrkovou, vystihují celou podstatu jejího života – být vnímavá k okolnímu světu, nezabřednout do sebelibnosti a podávat pomocnou ruku tam, kde je třeba. Takto žila jak v době disentu, tak i později jako manželka prezidenta. A není náhodou, že toto krédo přenesla do nadace, kterou založila a která dodnes plní odkaz paní Olgy: pomáhat tam, kde je potřeba, kde nikdo jiný pomoc nenabízí.

Letošní rok si připomínáme nedožití 85. narozeniny Olgy Havlové, proto jsme ho nazvali Rokem Olgy Havlové. V jeho průběhu pořádáme celou řadu akcí na památku paní Olgy a s potěšením zjišťujeme, kolik lidí se k jejímu odkazu hlásí – ať jako jednotlivci, či zástupci organizací, měst či obcí. Tou asi nejviditelnější aktivitou bude jarní a podzimní sázení stromů Olgy Havlové. Bude jich symbolicky 85 a své kořeny zapustí na různých místech České republiky. Ať rostou a košatí stejně jako myšlenky paní Olgy v našich srdcích a myslích, aby právo na důstojnou existenci měli i ti, kteří žijí s postižením nebo duševní nemocí, lidé opuštění a staří, ti, kteří mají jinou barvu pleti nebo jiný způsob života, ti, kteří se ocitli v nouzi, nebo je zastihla zákeřná nemoc.

Příležitostí k připomenutí si odkazu Olgy Havlové budeme mít letos více (viz str. 8). Určitě mezi ně bude patřit Cena Olgy Havlové 2018, již VDV oceňuje lidi s postižením, kteří nehledě na vlastní handicap účinně pomáhají jiným ocitnutším se v obdobně obtížné situaci jako oni. Pokud takového člověka znáte, nominujte ho do 10. dubna t. r. jako možného laureáta letošní Ceny.

Zpět k číslu časopisu, který právě otevíráte. Určitě strávíte příjemné chvíle čtením rozhovoru s paní Annou Freimanovou, blízkou přítelkyní Olgy Havlové, v němž na ni vzpomíná jako na svou sousedku z Hrádečku, životní kamarádku a ženu, od které se mnohému naučila a v jejíž blízkosti prožila přes dvacet let. (Nezkrácenou verzi jejího rozhovoru najdete na našich webových stránkách).

Věřím, že Vás zaujmou i další zprávy o tom, komu VDV pomohl, kdo z našich dárců naopak pomohl nám, co v nejbližší době připravujeme. Snad Vás nové číslo Dobrých zpráv (které mimochodem vycházejí letos už desátým rokem) potěší a společně s námi vzdáte hold výjimečné osobnosti Olgy Havlové.

Přeji vám příjemné čtení.

Monika Granja, ředitelka Výboru dobré vůle – Nadace Olgy Havlové

Posláním Výboru dobré vůle – Nadace Olgy Havlové je pomáhat lidem, kteří se pro svůj nepříznivý zdravotní a sociální stav těžko včleňují do společnosti a nemohou se bez pomoci druhých sami o sebe postarat. Svým působením se nadace snaží o rozvoj duchovních hodnot, vzdělání, ochranu lidských práv a všeobecně uznávaných humanitárních hodnot.

OLGA HAVLOVÁ
VE VZPOMÍNKÁCH
ANNY FREIMANOVÉ

STÁLA NOHAMA NA ZEMI!

Irena Šatavová

Foto: Monika Granja a Alex Macciani

Anna Freimanová byla na Hrádečku sousedkou Olgy Havlové. Staly se přítelkyněmi a zůstaly jimi i poté, kdy se Olga posunula do role první dámy. V roce 2008 vydala paní Freimanová knihu vzpomínek na Olgu nazvanou *Síla věčnosti*, která o pět let později vyšla v rozšířené podobě. A byla to také ona, kdo dal podnět k natočení celovečerního dokumentárního filmu *OLGA*. Dnes pracuje Anna Freimanová jako editorka v Knihovně Václava Havla. A my jsme moc rádi, že s námi na Olgu zavzpomínala.

Jak došlo k vašemu seznámení s Olgou Havlovou?

S Havlovými se poznal nejdříve můj manžel Andrej Krob. S Václavem byli na vojně v Českých Budějovicích a můj muž vypráví, že Olgu poprvé uviděl na nádraží, odkud na vojnu odjížděli. Ke komu asi ta krásná holka na nástupišti patří?, říkal si. Na vojně nebyli s Václavem v nějakém blízkém kontaktu, ale věděli o sobě.

Poté se znovu potkali až v Divadle Na zábradlí?

Ano, můj muž tam nastoupil jako jevištní mistr. Václav Havel sice v divadle pracoval také „jen“ jako technik, ale hned od začátku se zapojoval i jako autor. Tam se poznali blíže, a to i s Olgou, která tam dělala v letech 1961–64 uvaděčku (v roce 1964 se Olga a Václav Havel vzali – pozn. red.). Toto divadlo bylo tehdy jakýmsi kulturním centrem,

kde se po představeních scházeli umělci a intelektuálové a vedly se tam debaty. Andrej se při posezeních ve foyer s Olgou spřátelil.

Kdy jste potkala Olgu vy?

V roce 1975, kdy už Havlovi v Divadle Na zábradlí nepracovali. Můj manžel tam ale s kamarády po nocích a tajně zkoušel hru *Žebrácká opera* tehdy už zakázaného Václava Havla. Její jediné představení →

→ proběhlo 1. listopadu v Horních Počernicích a byl z toho velký průšvih. Pro autora bylo důležité vidět po dlouhé době zákazů provedení své hry, byť to bylo v hospodě a s amatérskými herci Divadla na tahu. Mezi lidmi, kteří ve hře hráli či se představení zúčastnili jako diváci, vzniklo dlouholeté přátelství. Oslava úspěšného provedení inscenace se konala na Silvestra 1975 na Hrádečku u Havlů, neboť sousední Krobův dům nebyl obyvatelný. Pozvání jsem dostala i já, v té době ještě přítelkyně Andreje Kroba, a tam jsem se s Olgou poprvé setkala.

Jak vás přijala? V té době vám bylo 23 let a Olga byla téměř o 20 let starší...

Ohromně! Řekla mi „Ahoj“ a „Budeme si tykat“ – bylo to hodně přátelské. Přitom mnoho lidí si vzpomíná na Olgu Havlovou jako na ženu spíše uzavřenou a trochu otažitou. Teprve později jsem viděla, že se drží dost zpátky. Tehdy, v polovině 70. let, Havlovi neprožívali moc šťastné období. Žili už několik let na chalupě jako ve „vyhnanství“, přestože za nimi na Hrádeček někteří přátelé

a spisovatelé jezdili. Uvedení Václavovy hry v Horních Počernicích do jejich života přineslo nový impulz a novou partu většinou mladých lidí. Mnozí kvůli účasti na ní přišli o zaměstnání či museli odejít ze školy a Václav Havel se jim snažil pomáhat. Dost se jich zastával a dařilo se mu to. Na Silvestra se tehdy na Hrádečku sešla taková přátelská komunita, která přijala i mě.

Přátelství mezi vámi a Olgou se rodilo postupně?

Manžel i já jsme v té době žili v Praze: já jsem pracovala v divadelním oddělení Národního muzea, manžel byl po Počernicích vyhozen ze Zábradlí a jezdil po montážích mimo Prahu. Na Hrádeček jsme jezdili poměrně často, neboť jsme neměli vlastní byt – bydleli jsme v rodinném bytě s manželovou sestrou a její rodinou, a ještě tam s námi žila Sylva, manželova dcera z prvního manželství. Poté, co se nám v roce 1979 narodila dcera Kačenka, jsem trávila mateřskou a několik následujících let daleko více času na Hrádečku společně s Olgou. A tehdy jsme se velmi sblížily.

Jak na tu dobu vzpomínáte?

Já jsem vyrůstala v 60. letech, kdy jsme postupně přicházeli o autority, o lidi, kterých bychom si mohli vážit. Proto byl pro mě, mladou holku, život na Hrádečku bohatě naplněný. Dnes v mých vzpomínkách převládá to pozitivní, ale někdy nastaly i chvíle hodně napínavé: objevovali se tam policajti, několikrát do roka Václava odvezli na výslech... Když ho na čtyři roky zavřeli, Olga zůstala na Hrádečku sama. Určitě to pro ni nebyl žádný med, ale zvládala to výborně. Člověk si až teď uvědomuje, jak těžké to pro ni bylo.

Jednou jste zmínila, že Olga vás v řadě věcí ovlivnila, hodně vás toho naučila a v lecčems vám otevřela oči. Můžete být konkrétní?

Olga stála oběma nohama na zemi a měla realistický přístup k životu. Já jsem byla mladá začínající hospodyňka, která se na jednu ocitla i v nové roli matky osmileté dcery Andreje. Olga měla k dětem blízký vztah. V létě zvala k sobě děti svých příbuzných a přátel a jak jsme tam žili pohromadě, viděla jsem, jak s nimi jedná: →

→ jako rovný s rovným, vymýšlí pro ně jak různé zábavy, tak i práci... Měla hezký vztah k přírodě a já jsem se od ní naučila myslet ekologicky. Byla z ní cítit radost ze života, a to přes veškerou jeho tíhu, kterou nesla. Když pořádala známé zahradní slavnosti, dělala to s velkou radostí a tak dětsky opravdově, se schopností odpoutat se od reality... Přitom byla velmi odpovědná, vždycky stála za Václavem při všech těžkostech. A zásadová byla i v maličkostech – např. vůči estébákům byla daleko tvrdší a nesmlouvavější než Václav. To všechno byly věci (kromě toho, že jsme si vyměňovaly recepty), které jsem se od ní snažila učit.

Byla dobrá hospodyně?

S nadsázkou o sobě říkala, že je líná, a proto že musí mít věci v pořádku. A pořádkumilovná tedy byla (on i Václav byl takový pravoúhlý)! Ráda vařila polévky a pekla koláče, stejně ráda zahradničila, chodila na houby...

Nenutila ji k tomu tak trochu daná situace? Jak to měli Havlovi s penězi?

Před Hrádečkem měl Václav štědré období, takže si naspořil. Dost z toho šlo na rekonstrukci Hrádečku. Pak nastalo období, kdy oba hledali zaměstnání a bylo jim asi hůř. Olgu jsem tehdy ještě neznala, ale vyprávěla, že chtěla mýt nádobí v hotelu či dělat cokoliv, ale práci nikde nezískala. I Václav se snažil, nakonec se uchytil v pivovaru a trochu vydělával.

Nedostával autorské honoráře ze svého díla?

Havel byl stále spisovatel, jenže jeho hry se u nás hrát nesměly. V cizině o ně byl zájem, avšak tehdejší státní agentura Dilie mu odmítala autorské honoráře proplácet. Naštěstí se Václavovi podařilo s ní smlouvu rozvázat a uzavřel ji s německým nakladatelstvím Rowohlt, takže mu pak peníze chodily od jeho německého agenta Klause Junckera. Peníze tedy měli, jen je těžko dostávali. Část honorářů mu nakladatelství posílalo přes tuzexové konto, chleba se však v Tuzexu za bony

JEJÍM ASI NEJSILNĚJŠÍM RYSEM BYLO, ŽE AČKOLIV BYLA SILNÁ A RYZÍ OSOBNOST, DOKÁZALA SE DÁT „DO SLUŽEB“ VÁCLAVA. VYCÍTLA JEHO SÍLU A JEHO INTELEKT, KTERÉ OBDIVOVALA, A PŘES VŠECHNY MOŽNÉ PERIPETIE JEJICH VZTAHU TOHO HODNĚ PRO VÁCLAVA OBĚTOVALA, ANIŽ BY JAKKOLIV DÁVALA NAJEVO, ŽE NĚCO OBĚTUJE. A NE VŽDYCKY TO PRO NI BYLO LEHKÉ!

koupit nedal. Naštěstí zafungoval výměnný obchod, takže to nějak šlo.

Vzpomínala Olga často na svoje dětství? Na matku, na otce, sourozence?

Na své dětství na Žižkově vzpomínala hezky. Měla moc ráda děti své starší sestry Jaruny, která jich měla pět a zůstala na ně sama. Olga se o své neteře a synovce starala, a stejně tak to později dělala s jejich dětmi, které za ní jezdily na Hrádeček: Tomáš, Kubík, Gábinka, Míša... prostě hejno dětí. Pokud jde o maminku, tu si i já pamatuji, mívali ji u sebe na Hrádečku. Už na tom nebyla dobře, špatně se pohybovala. Někdy se stalo, že se o ni postaral Václav sám, když Olga byla pryč. Na Hrádeček občas přijížděla i Olgy sestra, která pracovala v hotelu na Černé Hoře. Bratr Pepík se oženil na Slovensko a Olga za ním pravidelně jezdila.

Když měla Olga tak hezký vztah s dětmi, nescházela jí vlastní rodina?

Nevím, do jaké míry jí chybělo to, že neměla svoje děti. Avšak rodina jako taková jí nechyběla – měla svou širokou rodinu a dbala na udržování kontaktů mezi nimi.

I když byla první dámou, zvala své příbuzné na víkendy do Lán. Vím dobře, jak byla rodina pro Olgu důležitá a že pro ni znamenala něco jiného než přátelé.

Měla smysl pro humor?

Měla, což je dobře vidět ve filmu OLGA. Myslím, že její a Václavův smysl pro humor byly dost podobné. Olga měla fantazii a dokázala být veselá a zapojit se do různých taškařic, jako byly např. kostýmové zahradní slavnosti s parodiemi a živými obrazy. Byl v tom určitě znát vliv divadla na Olgu. Dneska by se řeklo, že to byly blázniviny, ale oni se tím bránili proti represím a beznaději té doby.

Vy jste s Olgou trávila první dny Sametové revoluce. Pociťovaly jste strach?

Myslím si, že strach musela Olga prožívat po celou totalitu. Nedávala to ale na sobě znát. Na Hrádečku bývala dost často sama. Určitě cítila i nejistotu z toho, co se stane, až jim peníze dojdou. Pamatuji si, že jsme si povídávaly i o tom, jak to bude s důchodem, se stářím atd. Tyhle věci jí nemohly nepříjít na mysl a ona se tím určitě vnitřně zabývala. Také nemoci okolo ní jí nepřidávaly: měla nemocnou sestru, Jarka měla rakovinu prsu (žila ale ještě dalších 20 let po operaci, dokonce přežila i Olgu), Alenka, jedna z Olžiných neteří, zemřela jako relativně mladá maminka desetiletého a čtyřletého dítěte. Ve Šplíchalovic rodině prostě ta nemoc byla a Olga to dobře vnímala. Viděla na svých blízkých, jak nemoc probíhá, a musela to v sobě nějak zpracovat.

A jak to bylo v listopadu 1989?

Já jsem samozřejmě strach měla. Chodila jsem k Havlům každý den a Olga byla myslím dost ráda, že tam s ní jsem. První dny jsme byly v bytě na nábřeží víceméně samy, skoro bez informací a zvěsti, které k nám doléhaly, nebyly hezké: že se formují Lidové milice, že jsou připravené tanky... Měly jsme vždy nějaké úkoly od Václava, které jsme plnily, ale musely jsme se samozřejmě vyrovnat s tlakem →

→ nejistoty a napětí, které viselo ve vzduchu. Často zvonily telefony a někteří volající vyhrožovali a nadávali nám. Jednou, když nás zase vylekal zvonek u dveří a my jsme přesto, že jsme se bály, je otevřely – stál za nimi Magor, právě propuštěný z vězení! A to byl určitý zlom. Postupně začali na nábřeží přicházet další přátelé, kteří se dostávali na svobodu. Brzy nám z Občanského fóra poslali ochranku a pak už začal zběsilý kolotoč: paní listonoška denně přinášela hromady pošty, ozývali se domácí i zahraniční novináři a přátelé z exilu, chodily spojky z Občanského fóra nebo jsem já musela běhat tam. Prudce začal stoupat zájem o dílo Václava Havla, najednou ho chtěli všichni hrát nebo vydávat... Na strach nezbyl prostor.

Poté, co se Olga stala první dámou, změnila se nějak?

Z toho měla také strach. Nechtěla to – opravdu o tu pozici nestála! Tušila, co nastane, ale zvládla to strašně dobře. Já sama jsem neměla pocit, že by se u ní něco změnilo. Odjakživa v sobě měla takovou důstojnost a hrdost. Prostě do toho vplula, když to muselo být. Se svými přáteli však nadále chodila do kavárny či na pivo. Na Hradě měla svoji kancelář a jednou týdně nás, lidi ze svého okolí či z dřívějšího života, zvala k sobě na kávu. My, kteří jsme pracovali na Hradě, jsme samozřejmě respektovali rozdíl mezi „oficiálním“ a „osobním“ a dodržovali jsme dekorum. Bylo pro nás však úlevou a únikem z tehdejšího setrvalého napětí, že jsme se na chvíli mohli s Olgou vrátit k přátelskému tónu.

Ve svých vzpomínkách se často dotýkáte některých rysů Olžiny osobnosti. Víte, že je to složité, ale mohla byste se pokusit nějak je shrnout?

Řekla bych, že Olga byla pravý člověk. Jejím asi nejsilnějším rysem bylo, že ačkoliv byla silná a ryzí osobnost, dokázala se dát „do služeb“ Václava. Vycítila jeho sílu a jeho intelekt, které obdivovala, a přes všechny možné peripetie jejich

ANNA FREIMANOVÁ S OLGOU HAVLOVOU A DĚTMI NA HRÁDEČKU (1981). Foto: Jan Kašpar

vztahu toho hodně pro Václava obětovala, aniž by jakkoliv dávala najevo, že něco obětuje. A ne vždycky to pro ni bylo lehké! Pomáhat bylo pro Olgu naprosto samozřejmé. Když po založení VDV přicházela od těžce nemocných a mentálně postižených lidí, musela si v sobě nosit hodně drastické zážitky. Přesto říkala, jak je to pro ni osvěžující, když vidí jejich vůli, se kterou překonávají těžkosti života. Do vínku získala bohatou nadílku zdravého selského rozumu, nohama stála na zemi a situaci se vždy snažila realisticky zhodnotit. Vyznala se v lidech a dokázala je odhadnout. Když už si s někým vytvořila přátelský vztah, bylo pro ni toto přátelství důležité. Jistěže se uměla i „kousnout“ a být pod tlakem někdy též nespravedlivá, zvláště poté, co byla vystrčená do prostředí, které jí moc nesedělo. Ale nikdy to nebylo bez důvodu. Přesto všechny ty protokolární věci a další povinnosti první dámy zvládala dobře. V Olze byla také velká síla: nevíme, jak dlouho věděla, že je těžce nemocná, jak dlouho se s tím v sobě prala. Snad pro ni bylo určitým povzbuzením i to, že její sestra po operaci rakoviny ještě dlouho žila. To jí dalo velkou víru v české lékaře, která byla příkladná.

Troufla byste si odhadnout, jak by se na současné dění v české společnosti Olga dívala? Jak by se postavila například k prezidentským volbám?

To samozřejmě nemohu vědět. Ale myslím si, že by byla nějakým způsobem aktivní. Určitě by vymyslela něco, jako byl Originální Videožurnál, nebo by se do něčeho podobného zapojila. Byla by jistě autoritou a rozhodně by svoji osobnost dala do služeb svobody a demokracie – a podporovala by je všemi svými silami. Myslím, že by se „autoritám“, které by za autority nepovažovala, postavila. Jsem přesvědčená o tom, že by pracovala a bojovala. A byla by slyšet – třeba ne pořád, ale v těch klíčových chvílích určitě.

To by mohl být vzkaz pro mladé, mají-li si vzít z Olgy nějaký osobní příklad.

Ano. Olga by určitě chodila k volbám, což je to nejmenší, co může každý z nás udělat. Nikdy by se totiž nenechala situací odevzdaně nést. Snažila by se v ní zorientovat a najít si úkol pro sebe. Využila by všechny své kontakty a možnosti, aby zvrátila to, co by nepovažovala za správné. Ať už by měla nějakou mediální moc nebo ne, šla by do toho!

85 STROMŮ OLGY HAVLOVÉ

Irena Šatavová

foto: archiv DC Olomouc-Topolany

Olga Havlová, zakladatelka VDV, by se letos dožila 85 let. Nadace se proto rozhodla nazvat rok 2018 „Rokem Olgy Havlové“ a uspořádat řadu akcí, při kterých si veřejnost paní Olgu připomene. Jednou z nejviditelnějších bude vysázení 85 stromů Olgy Havlové po celé České republice.

Proč právě stromy? Protože v roce 1993 zasadila paní Olga lípu dobré vůle v Olomouci-Topolanech. Z malé sazenice vyrostl velký košatý strom, který pevně zapustil své kořeny. „Po vzoru této lípy chceme zasadit dalších alespoň 85 stromků, aby trvale připomínaly odkaz paní Olgy, která se vždy zastávala práv ohrožených občanů. Těmi novými stromy, rozesetými po celé naší republice, chceme symbolicky vložit odkaz Olgy Havlové do srdcí lidí dobré vůle. Věříme, že v nich bude růst a košatět stejně jak stromy Olgy Havlové,“ vysvětluje poslání celé akce ředitelka VDV Monika Granja.

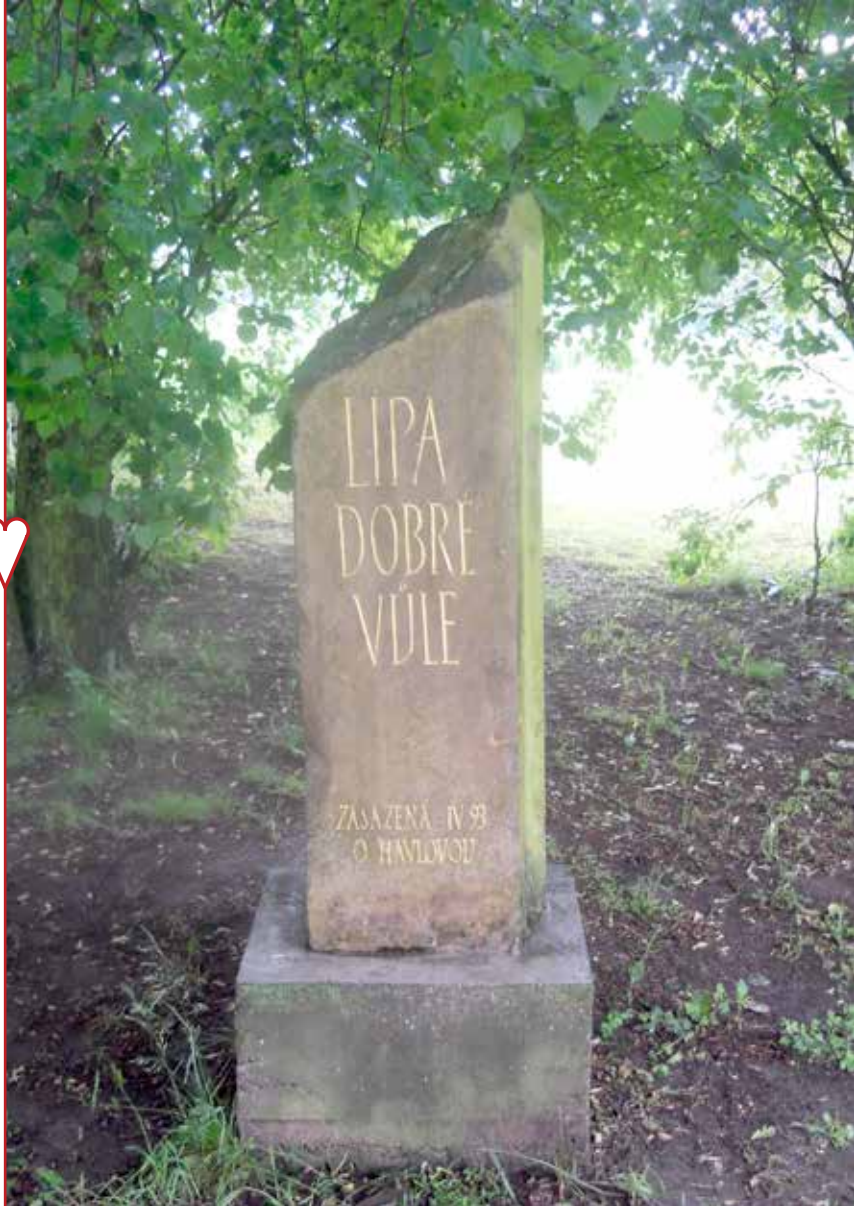
Vzpomínáme s láskou a vděkem...

V kanceláři VDV se plní kalendář letošního roku termíny, ve kterých se na jaře a na podzim budou v různých městech a obcích jednotlivé stromy (nemusí to být jen lípy) slavnostně sázet. „Zhruba od loňského listopadu jsme oslovili desítky měst

a obcí s nabídkou, mají-li chuť a zájem se k našemu projektu přidat a spolupracovat s námi,“ popisuje začátky akce manažerka projektu Libuše Bautzová. Většina to uvítala a zájemci reprezentující města a obce se začali hlásit.

„Potěšilo nás, že kromě nich se nám začaly samy ozývat i různé spolky, instituce a organizace jako například Všeobecná fakultní nemocnice v Praze, Kancelář veřejného ochránce práv v Brně či Spolek Paleta v Letovicích. Z mnoha míst jsme slyšeli, jak na paní Olgu Havlovou vzpomínají s láskou a vděkem a že už sami přemýšleli o tom, co by k jejímu připomenutí mohli udělat. Někde by chtěli vzpomínku na Olgu spojit s akcemi škol, neboť cítí, že mladým lidem dnes chybí vzory, které by je dokázaly oslovit.“

K akci VDV se přihlásila i zařízení, která mají k Olze dlouhodobý vztah a nesou její jméno ve svém názvu. Tak je

LÍPU DOBRÉ VŮLE ZASADILA PANÍ OLGA V OLOMOUCI-TOPOLANECH V ROCE 1993

VLEVO NAHOŘE SRDÍČKOVÝ STROM OD PAVLÍNY NAJFUSOVÉ

tomu u Gymnázia Olgy Havlové v Ostravě-Porubě (o nedávné soutěži jejích žáků v literární oblasti jsme již psali). Do Domova Olgy Havlové v Blansku, který slouží jako denní stacionář, přijede z Kanady do Čech zasadit symbolický strom Tom Velan, syn ostravského rodáka A. Karla Velana, který se stal po emigraci v roce 1948 jedním z neúspěšnějších podnikatelů v Kanadě a na něhož Olga Havlová vzpomínala jako na člověka, který jí svým štědrým darem pro ostravskou nemocnici v roce 1990 vnukl myšlenku na založení VDV. ... Děkujeme! →

→ Slavnosti napříč celou zemí

A jak se taková slavnost stromů na počest Olgy Havlové rodí? Zástupci měst, obcí, spolků a institucí si sami vyberou stanoviště, kde by strom mohli zasadit a později se o něj starat. Mají volnost výběru, pro jaký listnatý strom se rozhodnou – někde je třeba respektovat okolní dřeviny, jinde předurčuje výběr stromu půda a podnebí, leckde mohou mít rozhodující slovo zahradní architekti, kteří se o danou lokalitu starají.

Někde proběhne slavnostní zasazení stromu jako samostatný obřad, jinde organizátoři plánují, že ho spojí s doprovodným programem či jinou akcí větších rozměrů – třeba v Bečově nad Teplou bude sázení stromu Olgy Havlové v tamní botanické zahradě ozvláštněno vystoupením pěveckého sboru, v Telči spojí vzpomínku na Olgu Havlovou se zasazením stromu k výročí vzniku České republiky, Kladruby nad Labem a Prachatice uspořádají v den sázení besedu o paní Olze.

Pamětní desku označující zasazený stromek jako „Strom Olgy Havlové“ zajistí VDV, jehož zástupce se těchto slavnostních chvil napříč Českem také vždy zúčastní. Někde se do aktivit se sázením stromů zapojují i oddíly Junáka – Českého skauta.

Zátiší k rozjímání

Na přání VDV vytvořil architekt Jan Šépka speciálně pro tuto příležitost dílo Zátiší Olgy Havlové, v jehož návrhu použil strukturu tkané látky vytvarované jako pohodlné sofa. „Zátiší by mohlo být instalováno společně s novým stromem a tvořit s ním jeden celek,“ prozrazuje původní záměr ředitelka VDV Monika Granja. „Toto místo by mělo lákat kolemjdoucí k posezení, oproštění se od běžných starostí a rozjímání,“ vysvětluje a Jan Šépka ji doplňuje: „Můžeme si tady i číst, nebo vzpomínat na paní Olgu, či jen tak čekat na přátele...“ S několika městy nyní VDV jedná o případné instalaci Zátiší Olgy Havlové. Je jasné, že dílo si už samo svým ztvárněním vyžaduje speciální lokalitu, proto výběr probíhá velmi pečlivě.

Ve prospěch akce „Stromy Olgy Havlové“ byla také vyhlášena sbírka, jména

ZÁTIŠÍ
OLGY HAVLOVÉ
OD ARCHITEKTA
JANA ŠÉPKA

dárců najdete na webových stránkách nadace. Můžete si tam přečíst i hezké doušky či citáty, např. ten od Veroniky Cézové: „Geniální britský vědec Stephen

„DÍVEJTE SE DO KORUN
STROMŮ. A JEŠTĚ VÝŠ.
NA PAMÁTKU OLGY
HAVLOVÉ.“

Hawking, kterému ani amyotrofická laterální skleróza nezabránila v tom, aby se stal jedním z nejuznávanějších myslitelů naší doby, prohlásil: Dívejte se nahoru na hvězdy, ne dolů na nohy. A já jen dodám: Dívejte se do korun stromů. A ještě výš. Na památku Olgy Havlové.“

S Olgou Havlovou po celý rok

Určitě i vám se slova Veroniky líbí a hodilo by se jimi článek zakončit. Doplňme však ještě další letošní akce, které paní Olgu Havlovou připomenou:

→ Výstava fotografií paní Olgy nadále putuje po českých a moravských městech a letos se dokonce chystá i za hranice ČR. Poletí do Paříže a vystavena bude též v Litvě, v knihovně univerzity ve Vilniusu. „Museli jsme nechat přidělat další sadu fotografií, aby výstava mohla být instalována ve více městech současně,“ říká Monika Granja. „A samozřejmě přeložit popisky k fotografiím do francouzštiny a litevštiny,“ doplňuje s úsměvem.

→ Koncem února proběhla v Knihovně Václava Havla a ve spolupráci s ní beseda o odkazu Olgy Havlové pro mladé lidi (blíže viz článek na str. 10).

→ V dubnu vydá Pavel Kosatík na základě prosby z VDV již potřetí knihu o Olze Havlové „Člověk má dělat to, nač má sílu.“

→ Nejvýznamnější akcí celého roku bývá pro VDV Cena Olgy Havlové. Nejinak se tomu stane i letos: bude udělena 28. května ve Slovanském domě v Praze. Ředitelka VDV Monika Granja prozrazuje, že tentokrát bude u příležitosti výročí nedožitých 85. narozenin Olgy Havlové a jejího odkazu pro mladé mimořádně udělena i zvláštní cena pro mladé dobrovolníky. Na tomto novém projektu spolupracuje VDV s Českou radou dětí a mládeže.

→ Ve spolupráci s Českou televizí připravuje VDV osvětovou kampaň *Olga 85*, která připomene odkaz Olgy Havlové a bude probíhat od května do června letošního roku.

→ Další připravovanou akcí v rámci Roku Olgy Havlové bude Mše svatá za Olgu Havlovou, kterou bude 26. června v kostele sv. Václava v Praze sloužit biskup Václav Malý.

→ Ve stadiu plánování je zatím podzimní vyhlášení soutěže na školách, ve které by žáci měli napsat fiktivní rozhovor s paní Olgou Havlovou. Vyhlášení nejlepších prací by mělo proběhnout před koncem roku 2018. Pokud se tak stane, určitě vítězný rozhovor i s jeho autorem představíme na stránkách Dobrých zpráv.

OKÉNKO
MILENY
ČERNÉ

VZPOMÍNKA NA OLGU STÁLE ŽIVÁ

FOTO: ONDŘEJ NĚMEC

Olga Havlová se narodila jako obyčejné děvčátko v dělnické rodině na Žižkově. Měla však výrazný talent k vedení v dětské skupině a bez významu nebylo ani to, že navštěvovala Milíčův dům, zřízený Přemyslem Pittrem na Žižkově jako místo pro duchovní formaci dětí ulice. Bylo jí dáno, že raději rozdávala, než přijímala, nelpěla na majetku a spíše se starala, aby jiní měli dost.

Tento rys její povahy šel trvale jejím životem. Je slabě říci, že se zastávala nespravedlivě pronásledovaných lidí, ona nespravedlnost prostě nesnášela. V roce 1990, kdy se stala manželkou prezidenta

republiky, měla již jasno, jaký úkol ji čeká. Nikdy nepoužívala slovo „dělat charitu“ ve smyslu jakékoli dobročinnosti. Její představa byla jiná. Paní Olga věděla, v jakých podmínkách žijí v ústavech sociální péče lidé se zdravotním postižením, věděla, že děti s pohybovým, mentálním či smyslovým postižením čeká prázdný život v ústavní péči až do konce jejich dní, věděla, jak krušně dožívají starší lidé, často ještě plní síly, v domovech důchodců. To se mělo změnit.

Její program byl jasný. Nabídnout svobodu i této skupině lidí, umožnit jim volbu a zastávat se jejich práv. Postarat

se, aby měli podmínky k životu srovnatelné s ostatními. Pustila se do této činnosti se záviděníhodnou vervou a důsledností. Výbor dobré vůle se v roce 1990 skládal z lidí, kteří měli osobní zkušenost se zdravotními handicapami a vyznali se v problémech, které v té době existovaly. Z lidí, kteří se ztotožnili s Olžiným pojetím změny sociální politiky. Bylo také dost důležité vnímat, jaké jsou trendy v měnící se společnosti, a podle toho i volit taktiku.

Nelze zapomenout na entusiasmus paní Olgy, s nímž podporovala vznik nestátních neziskových organizací s novými formami sociální práce. Jakoby nic jiného nemělo větší smysl než právě změna přístupu k lidem, kteří byli „jiní“. Už za dobu jejího pětiletého působení ve Výboru dobré vůle a později v nadaci se mnoho z jejích plánů uskutečnilo. Ujal se termín „člověk se zdravotním postižením“ namísto „zdravotně postižených lidí“. A to byl první předpoklad pro pochopení, že i „jiný“ je na prvním místě člověk hodný důstojného zacházení.

K pátému výročí založení VDV v roce 1995 se konalo první udělení Ceny Olgy Havlové, kterého se paní Olga ještě zúčastnila. Zde byla vyzvednuta myšlenka, že lidé s postižením mají co dát ostatním, že nejsou jen příjemci dávek, ale že jsou užiteční pro společnost, ve které žijí.

„OLGA HAVLOVÁ RADĚJI
ROZDÁVALA, NEŽ
PŘIJÍMALA, NELPĚLA
NA MAJETKU
A SPÍŠE SE STARALA,
ABY JINÍ MĚLI DOST.“
MILENA ČERNÁ

FOTO: BOHDAN HOLOMÍČEK

BESEDA O ODKAZU OLGY HAVLOVÉ OČIMA MLADÝCH LIDÍ **POKORA, ÚCTA, SOLIDARITA**

Veronika Cézová, foto: Zdeněk Chrapek

„Co bylo na Olze Havlové asi nejpozoruhodnější? To, že když vešla do místnosti, všichni vstali. Měla přirozenou autoritu. Byla to velmi působivá osobnost,“ zavzpomínala na únorové besedě Odkaz Olgy Havlové očima mladé generace na první dámu novinářka Petruška Šustrová.

A dodala, že Olga Havlová byla osobnost, která se roli první dámy dokázala geniálně přizpůsobit, i když ji dělat nechtěla.

Z pěti panelistů byla Petruška Šustrová jedinou, která Olgu Havlovou osobně znala. Ředitel Českého rozhlasu Vltava Petr Fischer pak zavzpomínal, jak paní Olgu vnímal v devadesátých letech během studentských let on.

„Všichni jsme věděli o Chartě, znali jsme Havla, o Olze jsme věděli, že existuje. Do doby, než se stala první dámou, nebyla úplně v centru pozornosti...“

A z toho, jak jsem pak paní Olgu vnímal, jsem měl pocit, že o to ani nestála. A přesto dle mého měla, na rozdíl od dalších prvních dam, takovou neostentativní důstojnost.“

Zástupci mladé generace – předsedkyně České středoškolské unie Lenka Štěpánová, absolventka Metropolitní univerzity Tereza Laubeová i aktivista Jakub Čech – se shodli na tom, že k odkazu Olgy Havlové se dostali samostudiem.

„Třeba na základních školách se kolikrát nedojde dále než do druhé světové války. Na moderní dějiny není čas,“ popsala situaci v českém školství Lenka Štěpánová.

Jakub Čech s kolegyní souhlasil a zdůraznil, že to ale není problém studentů. To potvrdila i Tereza Laubeová, kterou odkaz první dámy oslovil skrze média již na základní škole, a tak se sama pídila po dalších informacích.

Celým večerem se nesl odkaz Olgy Havlové spojený hlavně se třemi slovy.

Pokora. Úcta. Solidarita. „Ale ne každý je v současné době vyznává. Proč? Pro mnoho lidí jsou to abstraktní pojmy. A ve chvíli, kdy tito lidé řeší například existenční problémy, se jim nemůžeme divit,“ vysvětlila svůj pohled Lenka Štěpánová.

Pokoru a úctu akcentovala i vozíčkářka Tereza. „Paní Olga je inspirací. Velkou osobností, která se nevzdávala. A já jsem ráda, že to nevzdali ani mí rodiče po tlaku psycholožky, která jim v mých jedenácti letech řekla, že ze mě nic nebude. Rodiče mi, jí navzdory, umožnili, abych studovala v běžných školách – od základní školy až po tu vysokou. A to může dát sílu a náhled i lidem bez handicapu. Vzdělání a začleňování je naprosto běžné. Tak chápu odkaz paní Olgy...“

ZLEVA MODERÁTORKA LIBUŠE BAUTZOVÁ, PETR FISCHER, LENKA ŠTĚPÁNOVÁ, PETRUŠKA ŠUSTROVÁ, TEREZA LAUBEOVÁ A JAKUB ČECH

SLUNCE VŠEM!

Text a foto: Irena Šatavová

Když PaedDr. Blanka Dvořáková chtěla po revoluci založit první speciální školu, měla problém se získáním vhodných prostor. Obrátila se na VDV a Olga Havlová jí napsala, že ve Stochově se právě uvolnily jesle. Nu a 1. září 1991 se jejich dveře otevřely pro žáky speciální školy! Na zahajovací slavnosti se obě ženy poprvé osobně setkaly. Jejich setkávání pak trvalo dalších pět let.

„Když jezdila paní Olga do Lán, často se u nás zastavila. Obdivovala jsem ji, jak se umí do našich dětí, přestože každé mělo jiné postižení, empaticky vcítit a jak je jim blízká. A děti ji milovaly,“ vzpomíná paní Blanka. „Co Olga slíbila, to vždycky splnila. Děti se chtěly podívat do Lán – a pozvání po čase vsutku přišlo. Dokonce se tam s nimi setkal i pan prezident, což byl pro ně ohromný zážitek! Mě fascinovalo, jak Olga naše děti objímala a líbala bez ohledu na to, že pro lidi, kteří s dětmi s Downovým syndromem či s dětskou mozkovou obrnou nejsou v denním kontaktu, to nebývá příjemné. Jí to ale divně nepřišlo.“

„Myslím, že nás paní Olga měla ráda, přestože jindy navenek působila spíš

chladně. A já jsem zase měla ráda ji!“, pokračuje Blanka Dvořáková ve vzpomínání. Olga Havlová ji zvala na různé akce, našla si i čas posedět s ní nad kávou. V květnu 1995 dostala Blanka Dvořáková *Poděkování VDV za vynikající realizaci projektu* a přebírala ho ještě z rukou paní Olgy v Lichtenštejnském paláci, kde se tenkrát uskutečnilo první vyhlášení Ceny Olgy Havlové. Společně s ní také probírala plány na založení domova pro postižené děti. Zrealizovat se je podařilo až v roce 2000, když už tu paní Olga nebyla. Ale zařízení si ji připomíná alespoň tím, že má ve svém názvu doušku: Domov dobré vůle...

S VDV Blanka Dvořáková stále spolupracuje. Je například v komisi vybírající

PaedDr. BLANKA DVOŘÁKOVÁ,
ZAKLADATELKA A BÝVALÁ
ŘEDITELKA SOUKROMÉ
MATEŘSKÉ ŠKOLY, ZÁKLADNÍ
ŠKOLY A STŘEDNÍ ŠKOLY
SLUNCE, ŘEDITELKA
CENTRA SLUŽEB SLUNCE
VŠEM A ZAKLADATELKA
NADAČNÍHO FONDU SLUNCE
PRO VŠECHNY

každý rok laureáta Ceny Olgy Havlové. Olžinu roli ve vztahu k „jejím“ dětem převzala Diana Sternbergová (donesdávna členka správní rady VDV), která je každoročně zve k sobě na zámek v Častolovicích. Letos v květnu zasadí Centrum služeb Slunce všem jako vzpomínku na Olgu Havlovou strom.

„Pokud jde o podporu naší činnosti ze strany VDV, v několika případech jsme se na nadaci obrátili, například když jsme potřebovali pomoc při rekonstrukci Domova dobré vůle nebo zajistit polohovací rehabilitační stůl. Spíš jsme se ale snažili být soběstační a naopak ještě pomáhat druhým. Vedu své spolupracovníky k tomu, že výtěžky ze sbírek nemají směřovat jen k nám, ale i k dalším →

CENTRUM SLUŽEB SLUNCE

V roce 1991 začalo do speciální školy Blanky Dvořákové chodit 25 dětí s postižením, o které se staralo 5 dospělých. Dnes školu navštěvuje 120 dětí, sociální služby Centra služeb Slunce všem využívá 80 dospělých a kolem 1000 lidí patří mezi klienty poradenských zařízení školy a centra. Stará se o ně přes 100 zaměstnanců, přičemž 30 z nich jsou lidé s handicapem, kteří tu pracují na chráněných místech.

→ potřebným,“ říká a hned dokládá, že nyní sbírají peníze na elektrokolo pro malou Elenku (sbírku organizuje VDV). Poté chtějí pomoci matce se třemi dětmi, jež přišly o tátu... „Nejde vždy jen o podporu finanční – v našem Klubu seniorů jsme třeba založili pěvecký sbor, který úspěšně vystupuje s repertoárem (nejen) Werichových či Ježkových písniček; v rámci vánočního projektu Ježíškova vnoučata se nám podařilo zajistit návštěvu Karla Heřmánka z Divadla bez zábradlí u jednoho ze seniorů, který si to velmi přál...“

Další příklady pomoci se z úst paní Blanky Dvořákové nezadržitelně hrnou a náš článek na ně nestačí. Motto všeho vyřčeného je: Dělat dobro a chtít dobro i od ostatních.

Vracíme se k Olze Havlové. „Pro mě je nezapomenutelným člověkem a životním vzorem,“ tvrdí. Na otázku, zda dnes mají mladí podobně inspirativní vzory, říká, že ano. Se všemi prvními dámami, které po Olze Havlové následovaly, mělo prý Slunce hezké a přátelské vztahy – Livia Klausová např. navštívila školu

v Unhošti i ve Stochově. Existují však i jiní. Jmenuje patrony Nadačního fondu Slunce manžele Heřmánkovy, Mahulenu Bočanovou, Kateřinu Brožovou, Radku Fišarovou a další umělce, kteří se angažují a otevírají cesty, jak získávat peníze pro potřebné. Pokud jde o politiku, ta prý v charitě místo nemá. „V ní jde o všeobjímající podporu bez ohledu na to, ze které strany přichází,“ tvrdí paní Blanka rozhodně. A výsledky jejího pětadvaceti-letého snažení vypovídají o tom, že kráčí správnou cestou.

A FUNDRAISEREM ROKU SE STÁVÁ... MICHAL KAVALČÍK!

Veronika Cézová

Foto: archiv Michala Kavalčíka a Václava Srnce

Za dva týdny se Rudovi z Ostravy povedlo vybrat 150 000 korun na vozík pro handicapovaného Vaška Srnce.

Přišel, sbíral... a vybral! Tak jednoduché to bylo. Znamý herec Michal Kavalčík díky svým kontaktům a pili vybral za pouhé dva týdny 150 000 korun, za které si třiadvacetiletý Vašek Srnce pořídí elektrický vozík ovládaný ústy.

A jak se Michalu Kavalčíkovi – známému jako Rudovi z Ostravy – podařilo dát dohromady tak vysokou částku za tak krátký čas? „Když oslovíte ty správné lidi...“ usmívá se Michal. Denně se obrátil na jednu až dvě firmy, se kterými v minulosti spolupracoval. „Myslím, že všichni přátelé (a firmy) vycházeli nejspíš z jednoduchého vzorce: kdysi nám pomohl Michal, teď pomůžeme Michalovi – a Vaškovi – my.“

„Dokonce v jednom případě se po mé výzvě spojili všichni regionální ředitelé poboček jedné z největších realitních firem na trhu a na své schůzi vybrali v hotovosti více než 40 000 korun, aby rychleji doplatili chybějící částku do 150 000 korun, a poslali mi i fotku. Přiznávám – to jsem měl i slzy v očích!“

POKRAČUJE ROZHOVOREM S VAŠKEM SRNCEM →

MICHAL KAVALČÍK
ALIAS RUDA
Z OSTRAVY

ROZHOVOR
S VAŠKEM SRNCEM

BEZ PŘEKONÁVÁNÍ PŘEKÁŽEK BY NÁŠ ŽIVOT NEMĚL SMYSL

Už po dvou týdnech se Michalu Kavalčíkovi podařilo vybrat 150 000 korun, určených na nákup invalidního vozíku pro vás. Byl jste překvapený? Jaké byly vaše pocity, když jste se to dozvěděl?

Pocit to byl skvělý. Od VDV, jehož prostřednictvím jsem byl zapojen do projektu Giving Tuesday, jsem měl informace, že je téměř jisté, že se ta částka vybere, tak jsem tomu věřil. Abych ale řekl pravdu, vůbec jsem nečekal, že to půjde tak rychle – příjemně mě to překvapilo.

Sledoval jste každý den stav sbírky, nebo jste se nechával do poslední chvíle překvapit?

Jsem zvědavý člověk, takže ano, sledoval jsem to každý den. Tedy ne, že bych to netrpělivě hlídal každou hodinu, ale každý den jsem se na stav sbírky podíval.

Co pro vás znamená pořízení nového vozíku?

Samotný elektrický vozík je už 14 let neoddělitelnou součástí mého života. Najezdili jsme spolu desetitisíce, možná statisíce kilometrů, zdolali jsme mnoho téměř neprůjezdných terénů, život bez něj si vůbec nedokážu představit. Pořízení nového vozíku se speciálním ovládním pro mě znamená znovu nabytou svobodu – není nad to, když se člověk může pohybovat sám bez pomoci druhých.

Můžete nám přiblížit svoji diagnózu?

Narodil jsem se prakticky jako zdravé dítě. Chodit jsem začal později, než bývá obvyklé, a ve třech letech mi lékaři zjistili Duchennovu svalovou dystrofii, tedy nejtěžší typ svalové dystrofie, která způsobuje postupné ochabování svalstva od dolních končetin přes horní až po dýchací a srdeční svaly. Člověk s tímto onemocněním se mezi sedmým až dvanáctým rokem života

"POŘÍZENÍ NOVÉHO VOZÍKU SE SPECIÁLNÍM OVLÁDÁNÍM PRO MĚ ZNAMENÁ ZNOVU NABYTOU SVOBODU," ŘÍKÁ VÁCLAV SRNEC, KTERÝ JE NA VOZÍK ODKÁZANÝ JIŽ 15 LET.

stává závislý na invalidním vozíku. Já ho používám od přibližně devíti let.

V současné době žije celá země olympiádou. Co vy a sport?

Rád bych začal hrát powerchair hokej, což je obdoba florbalu. Hraje se s florbalovým míčkem a florbalovými holemi. Hráči, kteří nemohou hrát s klasickou hokejkou, hrají s tzv. T-hokejkou připevněnou k přední části vozíku. Časem bych rád založil tým v jižních Čechách. Rád bych si také našel nějakou práci, což je s mým handicapem dost složité, ale překážky jsou od toho, aby se překonávaly – bez nich by neměly naše životy smysl.

DĚKUJEME NAŠIM DÁRCŮM ZA PŘÍZEŇ A PODPORU

Generali Investments CEE, a.s.	250 000 Kč
ČSOB Asset Management	185 000 Kč
innogy Česká republika a. s.	100 000 Kč
ANAON, veřejně prospěšný spolek	76 200 Kč
ČSOB	69 930 Kč
PhDr. Jindra Čekanová	51 000 Kč
Zora Horáková	50 000 Kč
RNDr. Jaroslav Otenšlégr	40 000 Kč
M&M reality holding, a.s.	38 000 Kč
Eliška Schwarzerová	30 000 Kč
IV-Nakladatelství s.r.o	30 000 Kč
Kamila a Martin Kubelíkovi	30 000 Kč
Nadační fond Zlatá hvězda.	25 057 Kč
MUDr. Michaela Baráčková.	25 000 Kč
Petr Poledňák	25 000 Kč
Prof. Ing. Tomáš Roubíček, DrSc.	25 000 Kč
AMJ Trade, spol.s.r.o.	20 000 Kč
Dr. Richard Kříž	20 000 Kč
Irena Gletová.	20 000 Kč
Karel Kadlec STAVTECHCAR	20 000 Kč
MAXPROGRES, s.r.o.	20 000 Kč
MUDr. Tomáš Vaňásek	20 000 Kč
Ing. Helena Navrátilová	15 000 Kč
RNDr. Milena Nečásková	15 000 Kč
Petr Hutla	13 000 Kč
Hana Fogtmann	10 000 Kč
Ing. Emanuel Šíp.	10 000 Kč
Ing. Jan Schwarzer, Ph.D.	10 000 Kč
IZOL CENTRUM – CB, s.r.o.	10 000 Kč
Jan Krčál, DiS.	10 000 Kč
Miloš Zima (WINMIL s.r.o.)	10 000 Kč
Miroslav Kúdela	10 000 Kč
MUDr. Eva Filipová	10 000 Kč
MUDr. Marie Oršulíková	10 000 Kč
OVUS – podnik živočišné výroby, spol.s.r.o.	10 000 Kč

Ing. Pavel Hrabě	10 000 Kč
Petr Píša.	10 000 Kč
René Ševčík	10 000 Kč
RNDr. Karel Janoušek	10 000 Kč
Zbyněk Noha.	10 000 Kč
Petr Kříž	9 000 Kč
Roman Vopička	8 000 Kč
Kateřina Šindelářová.	7 000 Kč
Marie Lichtágová	7 000 Kč
Matouš Ejem	6 666 Kč
Mgr. Milada Škvainová.	6 000 Kč
František Stehno	5 000 Kč
Helena Štěpánková.	5 000 Kč
Helena Wilsonová.	5 000 Kč
Ing. Helena Kryštůfková.	5 000 Kč
Ing. Jitka Thomasová.	5 000 Kč
Ing. Vladimír Stecher	5 000 Kč
Iva Nebeská	5 000 Kč
doc. Ing. Ivan M. Havel, CSc., Ph.D..	5 000 Kč
Jana Kratochvílová.	5 000 Kč
Ing. arch. Jaroslav Zima	5 000 Kč
Jiří Cettl.	5 000 Kč
Lucie Mádlová	5 000 Kč
Marcel Murar	5 000 Kč
Marek Loula	5 000 Kč
Mgr. Marek Vosátka	5 000 Kč
Mgr. Veronika Rudolfová, Ph.D.	5 000 Kč
Olga Matoušová.	5 000 Kč
REVAZ, s.r.o.	5 000 Kč
Robert Pleskot	5 000 Kč
SŠ a JŠ Volyně.	5 000 Kč
Střechy – Průher, spol.s.r.o.	5 000 Kč
Vítězslav Ciml	5 000 Kč
Ing. Vladimír Chytrý	5 000 Kč
Vlastislav Navrátil	5 000 Kč

Uvedení dárci přispěli v období od 15. 11. 2017 do 31. 1. 2018 částkou 5 000 Kč a více.

Připravila: Gabriela Bauer

DÁRCI

DĚKUJEME TAKÉ

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘI KOCIÁN ŠOLC

BALAŠTÍK ZA USPOŘÁDÁNÍ TRADIČNÍHO

PŘEDVÁNOČNÍHO BENEFIČNÍHO KONCERTU PRO

VDV, JEHOŽ VÝTĚŽEK ČINIL 750 054 KORUN.

DOBŘÉ ZPRÁVY 1/2018 14

ZE ŽIVOTA VDV

připravila Hana Fůleová

Foto: Oleg Homola, Veronika Cézová, František Chamra, Zdeněk Chrapek a archiv VDV, kresba Kateřina Kynclová

VDV získal ocenění za nejlepší výroční zprávu

Koncem listopadu 2017 získal VDV ocenění za nejlepší výroční zprávu v kategorii neziskový sektor, které uděluje TPA Czech Republic v rámci CZECH TOP 100. Děkujeme Jiřímu Votrubovi za ilustrace, Kristýně Šlajchrtové z Carton Clan za grafickou úpravu a všem, kdo se podíleli na obsahu výroční zprávy a mají zásluhu na tomto úspěchu.

Čaj o páté s hudebníkem Honzou Homolou

VDV uspořádal 5. prosince 2017 besedu Čaj o páté s Honzou Homolou (vlevo), zpěvákem a kytaristou z kapely Wohnout. Povídalo se o hudbě, cestování, malování a fotografování, ale také nám Honza přiblížil, co ho inspirovalo k založení sbírky Kytara pro Maxima, která těžce nemocnému šestiletému chlapci vynesla téměř 200 tisíc korun. Besedu moderoval Martin Churavý.

Svíčka za Olgu

V pátek 26. ledna 2018 se sešli zástupci VDV spolu s několika desítkami lidí na Vinohradském hřbitově k uctění památky Olgy Havlové. K účastníkům pietního aktu, jenž zpěvem doprovázel sbor Besharmonie, promluvili ředitelka nadace Monika Granja, členka správní rady VDV Dana Němcová a evangelický farář Miroslav Erdinger. Touto akcí byl zahájen Rok Olgy Havlové, vyhlášený k nedožítým 85. narozeninám paní Olgy.

Nové vydání publikace o handicapu pro žáky základních škol

Z iniciativy VDV již podruhé vychází publikace *Jak komunikovat... aneb mám spolužáka se zdravotním postižením*. Útlou, ale praktickou pomůcku připravili mladí lidé, kteří sami prošli zkušeností se zdravotním handicapem. Publikace je určena žákům základních škol a VDV zašle škole v případě projeveného zájmu zdarma až dvacet kusů výtisků.

Salzburg: setkání národních koordinátorů lékařských seminářů

Za účasti zástupkyně VDV Kateřiny Kubínové proběhlo letos na počátku února v Salzburgu setkání národních koordinátorů projektu lékařských seminářů (určených k postgraduálnímu vzdělávání lékařů ze střední a východní Evropy a centrální Asie, vedených profesory z prestižních amerických a rakouských univerzit a financovaných nadací American Austrian Foundation a rakouskou vládou). Na programu byly prezentace koordinátorů, sdílení zkušeností či debata k aktuálním problémům (např. odlivu lékařů ze států východní Evropy).

Návštěva neurorehabilitační kliniky

Zástupci VDV spolu s partnery, kteří pomáhají financovat program Fond pomoci dětem s dětskou mozkovou obrnou (DMO), Lindou Kauckou z ČSOB a Romanem Gruntem z firmy Quinta Analytica, se 24. února 2018 vypravili na návštěvu zařízení, jež díky osobnímu zaujetí své zakladatelky a primářky Jarmily Zípskové navrácí schopnost pohybu pacientům po cévní mozkové příhodě či dětem s DMO. Každý rok VDV pomůže financovat téměř stovce dětí s DMO terapii na klinikách v ČR a Slovensku. →

→ Sběrka v rámci Jizerské 50

Děkujeme všem dárcům, kteří na sbírku handicapovaným dívkám Anetce a Elence v rámci Jizerské 50 přispěli celkem 143 tisíci korunami! Z výtěžku zakoupíme speciálně upravené elektrokolo a tříkolku. Naše poděkování patří také moderátorce Marcelce Augustové, která nám pomáhala ve stánku VDV, Nadačnímu fondu Slunce pro všechny za výtečné koláče a pořadatelům Jizerské 50 za iniciování sbírky!

Stipendisté na exkurzi v dispečinku PID

Již potřetí se letos studenti podporovaní v programu Stipendia Nikoly Tesly mohli přihlásit na exkurzi pořádanou VDV. Tentokrát jsme společně navštívili pracoviště, které se stará o plynulý provoz spojů v rámci Pražské integrované dopravy (PID), dohlíží na dodržování jízdních řádů a zajišťuje návaznost spojů. Setkání s našimi stipendisty nás vždy potěší!

Správní rada VDV podpořila potřebné

Správní rada VDV rozdělila během prvních dvou měsíců letošního roku nadační příspěvky ve výši 1 049 215 korun. Podpořila tak 13 organizací a 62 jednotlivců. Nadační příspěvky budou použity převážně na nákup invalidních vozíků, sluchadel či dalších kompenzačních a rehabilitačních pomůcek.

TVÁŘ,
SE KTEROU
SE SETKÁVÁTE

LIBUŠE BAUTZOVÁ PROJEKTOVÁ MANAŽERKA

Veronika Cézová, foto: archiv L. Bautzové

„Od malička jsem chtěla být novinářkou. Doporučovali mi to i učitelé na základní škole, kteří si s oblibou četli mé školní i mimoškolní texty ve sborníku,“ vrací se zpátky v čase Libuše Bautzová.

Samotná cesta k žurnalistice však byla trošku složitější, jelikož její táta neměl „kladný vztah k socialistickému zřízení“. Profesori na gymnáziu Líbě tudíž nedoporučili žádnou vysokou školu, kde by mohla ovlivňovat veřejné mínění.

Vysoká škola ekonomická rozhodně nebyla vysněná škola, kterou chtěla studovat. Ale jak se říká, všechno zlé bylo pro něco dobré. Po absolvování VŠE směřovaly její kroky do ekonomické redakce ČTK, kde nastartovala novinářskou kariéru. Následoval týdeník Ekonom, ve kterém se stala šéfreportérkou a později i zástupkyní šéfredaktora. Její doménou bylo podnikání a zahraniční investice.

Práce pro časopis ji zcela pohltila. Ekonomu věnovala veškerý volný čas, často i noci či víkendy. Jezdila na konference, zasedání Světové banky, stáže, podnikatelské mise, cesty s prezidenty i premiéry. Mezi nejzajímavější patřily ty s prezidentem Václavem Havlem.

Následovala výzva v podobě vzniku televize Z1, kde působila jako vedoucí ekonomického oddělení. A odtud byl už jen krůček k České televizi – jako ekonomická analytička zde divákům srozumitelně vysvětlovala, co a proč se aktuálně v ekonomice děje. Následovalo pět let v PR agentuře, což byla, jak sama říká, doba „tak akorát“. Zatoužila po změně. A ta přišla v podobě práce pro VDV.

V nadaci ji naplňuje rozmanitá činnost: každý den je jiný, každý den na ni čeká spousta úkolů a výzev. Ať již v projektu Rok Olgy Havlové, ve kterém komunikuje s městy a obcemi po celé republice, při přípravě putovní výstavy fotografií OLGA či při besedách v Knihovně Václava Havla.

Počítač Líbě dělá společníka už od rána. To samé mobil, který neustále drnčí. Kdy tedy relaxuje? „Odpočívat moc neumím. Všemmu se věnuji naplno, možná na úkor rodiny, kamarádů, koníčků. Nejvíce si tedy odpočinu o víkendech s manželem na Šumavě, kde jsem vyrůstala. Tam vyměňuji psychickou práci za fyzickou. A po ní přichází ten správný pocit únavy,“ směje se Líba.

PODPOŘTE PROSÍM SBÍRKU NA SÁZENÍ 85 STROMŮ OLGY HAVLOVÉ! DĚKUJEME!

Pomozte nám zasadit po celé České republice 85 stromů na památku Olgy Havlové! Letos si připomínáme její nedožitě 85. narozeniny. VDV nazval tento rok Rokem Olgy Havlové a bude pořádat řadu aktivit připomínajících odkaz někdejší první dámy (viz str. 8).

Více informací o sbírce na www.vdv.cz

Klikněte na tuto mapku
a můžete se podívat, která místa
se již s námi zapojila do sázení stromů!

POZNAME- NEJTE SI DO DIÁŘE

připravila Hana Füleová

Dobré zprávy: Časopis
Výboru dobré vůle –
Nadace Olgy Havlové

Vychází 12. března 2018.
Redakční rada: Irena Šatavová, Monika Granja,
Hana Füleová a Veronika Cézová
Grafická úprava: Pavel Cindr, grafik@cindr.cz
Jazykové korektury: Irena Šatavová, Hana Füleová
Foto na obálce: Alex Macciani
Vydal: Výbor dobré vůle – Nadace Olgy Havlové,
Senovážné nám. 2, 111 21 Praha 1, vdv@vdv.cz,
www.vdv.cz.
Časopis je určen pro dárcy a partnery
Výboru dobré vůle – Nadace Olgy Havlové.
Časopis je neprodejný.
ISSN 2336-596X

březen–duben: putovní výstava fotografií Olgy Havlové navštíví Příbryslav.

10. března je uzávěrka pro přijímání žádostí do grantového programu Fond pomoci dětem s dětskou mozkovou obrnou.

27. března se koná seminář pro neziskové organizace na téma Péče o pozůstalé.

31. března je uzávěrka pro přijímání žádostí do grantového programu Obyčejný život.

4. dubna vás zveme na přednášku z cyklu *Zdraví a životní styl* do Městské knihovny v Praze od 17 hodin na téma Psychosomatika. Přednášet bude psychiatr dr. Radkin Honzák.

6. dubna se bude konat vernisáž výstavy fotografií Olgy Havlové v litevském Vilniusu.

7. dubna poběží v závodě Sportisimo 1/2Maraton Praha 2018 běžci dobré vůle ve prospěch lidí se zdravotním postižením.

10. dubna je uzávěrka pro přijímání přihlášek do Letní jazykové školy v Anglii pro děti z dětských domovů a pěstounských rodin.

do 10. dubna je možné zasílat nominace na Cenu Olgy Havlové 2018.

11. dubna se uskuteční tradiční veletrh neziskových organizací NGO Market s účastí VDV v prostorách Fora Karlín.

19. dubna začíná veřejné online hlasování o udělení Ceny veřejnosti v rámci Ceny Olgy Havlové 2018, které bude ukončeno 15. května.

28. dubna je uzávěrka pro přijímání žádostí do grantového programu Sasakawa Asthma Fund.

květen–červen: putovní výstava fotografií Olgy Havlové navštíví Poděbrady.

6. května poběží v závodě Volkswagen Maraton Praha 2018 běžci dobré vůle ve prospěch lidí se zdravotním postižením.

12. května se uskuteční charitativní závod dračích lodí, který pořádá Rotary klub Praha. Část výtěžku půjde na pomoc dětem s dětskou mozkovou obrnou prostřednictvím VDV.

19. května poběží v závodě Mattoni 1/2Maraton Karlovy Vary 2018 běžci dobré vůle ve prospěch lidí se zdravotním postižením.

28. května se bude konat slavnostní předání Ceny Olgy Havlové 2018 a Ceny veřejnosti v prostorách Slovanského domu.

31. května je uzávěrka dalšího kola lékařských seminářů v Salzburgu. Informace pro lékaře, kteří se chtějí přihlásit, jsou uvedeny na vdv.cz/projekty/salzburg-seminars.

Podrobnosti ke všem akcím získáte na www.vdv.cz